

по площад Венцеслас, крещейки "Циганите - в газовите камери!", "Черните гаус!", "Чехи за чехите!", "Ой, ой, ликвидирайте ROI!" (РГИ), "Счука [председателят на РГИ] на бесилото!". Накрая те преминат през Жижков, квартал, в който живеят много роми, викайки "Бял Жижков!". Някои неромски жители им ръкопляскаят и махат от прозорците си. (*Lidové noviny*, 25 ноември 1991, цитирано по Tritt 1992:3).

Освен расистките атаки най-непосредствения и широко разпространено следствие от посткомунизма за ромите е безработицата. Въпреки относително ниското общо ниво на безработица в чешките земи - около 3 % през 1992 г. - то всъщност представляваше нарастване с 3 % спрямо икономиката на пълна заетост на комунизма. Това означава истински трудности за онези, които са жертви на това отбрулване - главно старите, младите, жените и неквалифицираните работници. Много ромски работници попадат в тези категории и от всички етнически групи ромите несъмнено са най-засегнати.

В Словакия положението е даже по-тежко, нивото на безработицата е пет пъти по-високо от Чехия (Plichtova 1993:18). Тук ромите също често са уволнявани и формират голяма част от новите безработни. В края на 1991 г. в големия град Рима夫ска Сбота (централна Словакия), където ромите са малцинство, почти две трети от 6530 лица, за които се знае, че са безработни, са роми (Tritt 1992:78).

Освен че са сред първите, които губят работата си, ромите срещат големи трудности при започване на нова работа. Като цяло те са неопитни работници с ниска квалификация и поради това са в неизгодно положение при търсене на каквато и да било нова работа, появила се в резултат на реструктурирането. По-важен фактор е, че сега те страдат от дискриминация в безпрецедентна степен, когато кандидатстват за обявени работни места - дори за неспециализиран труд. Въпреки разпоредбите, забраняващи дискриминация, много местни трудови борси открито излагат изисквания, които включват условието, че кандидатите не трябва да са